

Udenrigsministeriet 13. juli 2012

Spørgsmål fra
Udenrigsudvalget til
udviklingsministeren af 29.
juni 2012
URU alm. del – spørgsmål 155

Spørgsmål 155:

”Ministeren bedes sende udvalget sit talepapir fra samrådet den 28. juni 2012 om Institut for Menneskerettigheder, jf. URU alm. del – samrådsspørgsmål J og K.”

Svar:

Spørgsmål J (stillet den 22. maj 2012):

Ministeren bedes endnu en gang redegøre for, hvornår henholdsvis ministeren og ministeriet er blevet underrettet om den kreative bogføring, der har fundet sted i Institut for Menneskerettigheder i lyset af Informations nye oplysninger i sagen om regnskabspraksis hos Institut for Menneskerettigheder.

Spørgsmål K (stillet den 22. maj 2012):

Ministeren bedes specifikt forklare, hvorfor ministeren ikke på samrådet den 7. februar 2012 overfor Folketinget redegjorde for, at udenrigsministeriet og dermed udviklingsministeren igennem efteråret 2011 forsøgte at undgå at orientere Folketinget om regnskabsrodet i Institut for Menneskerettigheder.

Udviklingsministerens samlede besvarelse:

Tak for spørgsmålene. Efter aftale vil jeg besvare begge spørgsmål samlet. Jeg har jo allerede én gang haft lejlighed til at redegøre for sagen i Udvalget, og jeg deler absolut ønsket om at få

fuldstændig klarhed over forløbet. Derfor bestilte jeg den 29. maj 2012 en detaljeret redegørelse fra Udenrigsministeriet om uregelmæssighederne i projektforvaltningen hos IMR og ministeriets håndtering heraf. Redegørelsen er nu færdiggjort. Den er fordelt til medlemmerne af Udenrigsudvalget, og jeg håber, der har været mulighed for at læse den grundigt inden samrådet i dag.

Jeg er tilfreds med redegørelsen. Jeg synes, den giver en grundig og kronologisk gennemgang af sagsforløbet vedrørende IMR. Jeg finder det også nyttigt, at redegørelsen giver en god orientering om, hvordan DCISM, IMR og DIIS er organiseret, om den revision og det tilsyn, der udøves fra henholdsvis Rigsrevisionen og Udenrigsministeriet, samt om, hvordan den fremtidige organisering som to selvstændige institutter vil forme sig.

Jeg vil på baggrund af redegørelsen fremhæve følgende:

For det første finder jeg det tilfredsstillende, at der gennem hele sagsforløbet fra DCISM første gang gør Udenrigsministeriet opmærksom på problemer med manglende afskrivninger, og indtil nu har været arbejdet intenst af alle involverede parter med at klarlægge karakteren og omfanget af uregelmæssighederne i projektforvaltningen hos IMR.

For det andet konkluderer redegørelsen, at Udenrigsministeriet den 1. juli 2011 første gang fik underretning om, at de forventede tab formentlig skyldtes uregelmæssigheder i regnskabsføringen. Da modtog ministeriet kopi af DCISMs korrespondance til Rigsrevisionen, hvoraf det fremgik, at der tilsyneladende var tale om en systematisk trafik, hvor underskud ikke var tabsført på de projekter, hvor de var opstået. Det er altså den 1. juli 2011 – under min forgænger. Jeg bliver først orienteret, som jeg tidligere har redegjort for, om sagen mundtligt den 12. januar 2011 og indkalder på den baggrund straks til et møde og bliver dermed orienteret grundigt med en notits den 13. januar 2012. Der er et relativt langt tidsrum mellem de to datoer 1. juli 2011 og 13. januar 2012, og den sene underretning har jeg tidligere sagt, at jeg fandt kritisabel.

For det tredje konkluderer redegørelsen, at der ikke fra ministeriets side var nogen forsøg på at undgå at orientere Folketinget. Departementschefens henvendelse var et naturligt led i ministeriets tilsynspligt over for DCISM, og Udenrigsministeriet kunne ikke sidde overhørigt, at DCISM forventede at afslutte året med et større underskud, end statens bevillingsregler tilsiger. Jeg kan også konstatere, at det lykkedes DCISM selv at håndtere det forventede underskud, som blandt andet var en konsekvens af merforbruget på de enkelte projektbevillinger hos IMR.

For det fjerde konkluderer redegørelsen, at omfanget af de afskrivninger, som IMR har foretaget i regnskabet for 2011 som følge af uregelmæssighederne, nu er opgjort til 3,2 mio. kr. Det fremgår også, at Rigsrevisionen har afsluttet den løbende årsrevision for 2011 og er kommet med en række anbefalinger, som jeg forventer, at IMR derfor efterlever.

Rigsrevisionen og Udenrigsministeriet vil følge løbende op herpå. Bl.a. derfor vil udbetalingen af den årlige rammebevilling - som jeg tidligere satte i bero - til IMR på 29 mio. kr. blive udbetalt i takt med, at IMR gennemfører anbefalingerne. Vi holder med andre ord IMR i nogenlunde kort snor. Jeg forventer endvidere, at den ansvarlige bestyrelse for IMR vil følge efterlevelsen af Rigsrevisionens anbefalinger tæt.

For det femte vil jeg gerne understrege, at uregelmæssighederne i projektforvaltningen hos IMR i perioden 1997-2008 ikke har ført til tab af bistandsmidler fra Udenrigsministeriet.

Aktiviteterne er gennemført som forudset. Uregelmæssighederne var derimod afledt af et merforbrug på de enkelte projektbevillinger. Man har altså brugt flere penge, end der var bevilget og det er det, der har været problemstillingen.

Endelig viser redegørelsen, at der i Udenrigsministeriet har været en vis koordination i denne sag, men at der har manglet et samlet overblik, og at de involverede kontorer ikke på tilstrækkelig vis har samtænkt de forskellige sagsforløb. Det har givet bidraget til, at jeg - som tidligere nævnt - ikke blev orienteret tidligt nok i denne sag. Det har jeg sammen med ministeriets ledelse rettet op på med flere tiltag. Tak for ordet.